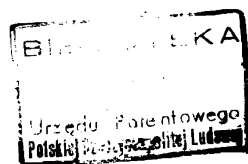

2

9 września 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

B29d 17/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 1909.

Kl. 42 g 16.

Paul Balke i Gustav Leysieffer
(Troisdorf, Niemcy).

Płyta dźwiękowa do gramofonów i tym podobnych urządzeń oraz sposób jej wyrobu.

Zgłoszono 24 czerwca 1920 r.

Udzielono 18 kwietnia 1925 r.

Znajdujące się w handlu płyty do gramofonów i tym podobnych urządzeń wyrabia się dotychczas z masy, której głównym składnikiem jest szellak. Wielkie wady tych płyt są znane: dźwięki są nieczyste już po kilkakrotnem przegraniu wskutek uszkodzenia znaków fonetycznych, cena płyt jest wysoka, będąc uwarunkowana sprowadzaniem szellaku z zagranicy, następnie waga ich jest wielka, łamliwość nadzwyczajna, oddawanie muzycznych dźwięków, pod względem czystości i pełności tonów, wcale nie jest zadowalniająca. Wprawdzie próbowano stosować inne materiały do wyrobu płyt dźwiękowych, lecz dotychczas nie osiągnięto wyrobu płyt zdalnych do użytku bez stosowania szellaku. Według patentu niemieckiego 267161, tylko rdzeń płyty wyrabia się z szellaku lub te-

mu podobnego materiału, a następnie pokrywa się go warstwą estrów drzewnika lub odpowiednią mieszaniną. Tak wykonane płyty, nie spełniając koniecznych wymagań, nie znajdują się dotychczas na rynku.

Wynalazek niniejszy ma na celu wyrób jednolitej płyty dźwiękowej z estrów drzewnika z większym dodatkiem drobno zmielonych środków wypełniających oraz z dodatkiem środków żelatynujących. Stosunek tych trzech składników do wyrobu masy tak się obiera, by środek żelatynujący dodany był w większej ilości, niż to jest potrzebnem do żelatynowania drzewnika lub jego derywatów. Z tych materiałów wyrobione płyty równają się pod względem wartości najlepszym płytom szellakowym, przewyższają je natomiast

pod względem pełności i czystości dźwięków. Płyty takie są bardzo elastyczne, trudne do zbitcia, bardzo lekkie i, jak już zaznaczono, bardzo tanie, ponieważ nie jest się zależnym od surowców zagranicznych.

Doświadczenia wykazały, że materiały włókniste (drzewnik, bawełna, torf, korek i tym podobne materiały) są do tego celu najlepszymi środkami wypełniającymi. Jeden ze sposobów wyrobu określonych wyżej płyt opisany jest poniżej.

Do estrów drzewnika lub innych derywatów jego dodaje się mialko zmielony środek wypełniający w nadmiarze, w stosunku do ilości użytego materiału zasadniczego. Do tej mieszaniny dodaje się stosowne środki żelatynujące i to w większej ilości, niż to jest potrzebnem do żelatynowania estrów drzewnika. Całość przerabia się na masę jednolitą, którą wałkuje się płasko, wycina i stłacza w odpowiedni sposób na płyty. Do wyrobu masy można np. użyć następujące cyfrowe ilości składników: 35 kg nitrocelulozy, 42 kg drzewnika, 5 kg czarnej farby ziemnej, 18 kg

środków żelatynujących, np. metylu, etylu, moczniku.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Jednolita płyta dźwiękowa do gramofonów i tym podobnych urządzeń, znamienna tem, że składa się z estrów drzewnika lub innych derywatów drzewnika, materiałów włóknistych, np. drzewnika, bawełny, torfu, korka i tym podobnych materiałów, jako też i środków wypełniających oraz dodatku odpowiedniego środka żelatynującego.

2. Sposób wyrobu płyt dźwiękowych według zastrzeżenia 1, znamienny tem, że do estrów drzewnika lub innych derywatów dodaje się środek wypełniający w nadmiarze i dołącza ilość środka żelatynującego większą niż potrzeba do żelatynowania użytego materiału zasadniczego.

Paul Balke
Gustav Leysieffer.
Zastępca: Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy.